

Filozofická fakulta Jihočeské univerzity, Ústav bohemistiky

Posudek bakalářské práce

Autor/ka práce a studijní obor: Barbora Hofmannová, Bohemistika – Anglický jazyk a literatura

Název práce: Historické hry Vítězslava Hálka a Shakespeare

Oponent bakalářské práce: Mgr. Veronika Faktorová, Ph.D.

HODNOCENÉ ASPEKTY PRÁCE		A	B	C	N	NN
1	Samostatnost zpracování, porozumění problematice, originalita práce	x				
2	Formulace cílů práce a jejich splnění	x				
3	Koncepce a struktura práce (úplnost, logická posloupnost a vyváženost kapitol, rozsah práce)	x				
4	Práce s literaturou/ s prameny (stav bádání, využití databází, práce s cizojazyčnou literaturou, interpretace a kritická reflexe textů, výběr a úplnost pramenné databáze, její kritika a interpretace)	x				
5	Adekvátnost použitých metod a jejich aplikace	x				
6	Formulace závěrů, příp. výsledky výzkumu	x				
7	Formální stránka práce (grafická úprava, jazyková a stylistická úroveň)	x				
8	Formální stránka práce (citační praxe a bibliografické odkazy)	x				

A = výborně	B = velmi dobře	C = dobře	N = nelze hodnotit	NN = nevyhověl/a
-------------	-----------------	-----------	--------------------	------------------

Slovní vyjádření, náměty a otázky k obhajobě:

Text Barbory Hoffmanové ve všech směrech překračuje požadavky kladené na bakalářskou práci; pomíneme-li nadprůměrný rozsah (celkem 105 stran), je předložený text především ukázkou precizně zvládnuté a v maximální míře vytěžené heuristiky tématu. Současně i demonstuje adekvátně a k podnětným výsledkům vedoucí komparativně orientovanou analýzu primárních zdrojů uměleckého i kritického rázu.

Autorka precizně zdokumentovala soudobý i pozdější recepční ohlas Hálkových historických her (v případě hry *Záviš* dokonce až do 1. poloviny 20. století), shrnula literárněvědné hodnocení Hálka jako dramatika a zanalyzovala, poučena základními teoriemi dramatu (G. Freytaga, M. Lukeše aj.), výstavbu dějové a dramatické kompozice vybraných textů. Všechny tyto části práce přináší řadu objevných zjištění, především pak dokládají, nakolik byla pozice Hálka jako dobově, kriticky i divácky pozorně sledovaného dramatika stále intenzivněji potlačována a devalvována. Jak autorka přesvědčivě vyvozuje, oporu k tomuto

přístupu poskytly už soudobé kritické výhrady vůči Hálkovým pozdějším hrám, jimž byla vyčítána nedějovost, nepůvodnost, jazyková manýra a mělká psychologie postav, tak postupem doby stále výraznější upřednostňování Hála jako básníka. V literárněvědných hodnoceních je tento přístup takřka výkladovým stereotypem: Hálova dramatika je chápána jako dobově marginální, umělecky nepřesvědčivá i divácky neatraktivní, což je v příkrém rozporu se zjištěním Barbory Hofmannové – zejména první dvě hry *Aleksej* a *Záviš* byly divácky i kriticky úspěšné a pro svůj politický přesah i společensky značně rezonovaly.

Podněty, jak téma dále rozvíjet, nabízí zejména kapitola o Hálově fascinovaném vztahu k Shakespeareovi, jehož obrysy autorka načrtává na základě spisovatelových kritických studií o dramatu. Hlavní otázkou, o níž se domnívám, že by měla být zodpovězena, je, jaké interpretace Shakespeara měl Hálek osvojeny. Podstatnou roli tu patrně sehrávalo romantické čtení anglického dramatika, jak jej nabídly obecně známé studie bratří Schlegelů. Vůbec Hálova poměr k romantismu by nejen oddálil Hála od přímého Shakespeareova vlivu, který nerozborně zdůrazňovala jak dobová kritika, tak pozdější literárněvědné výklady, ale více by otevřel i úvahy o žánrové a diskursivní povaze Hálovy dramatiky. Analýza vybraných textů ostatně naznačuje, že Hálek se mnohem těsněji přimyká k historicko-romantické tragédii, zobrazující jedince v jeho citových prožitcích, vášních a náruživostech, než k Shakespeareovu modelu historických her, založených na rytmu vzestupu a pádu vládců a tematizujících mechanismus moci (M. Hilský).

Práce Barbory Hofmannové se kromě výše uvedeného vyznačuje i pěkným jazykovým stylem bez výraznějších chyb, zcela v pořádku je i seznam primární a sekundární literatury. V závěru bych nadto vyzdvihla, jak dovedně autorka dokáže pracovat s citáty; její výběr nejenže dobře ilustruje dané teze, ale často jimi i umí pobavit čtenáře (kupříkladu chabý divácký ohlas druhé inscenace *Krále Vukašina*, který byl oproti původní pětihodinové zkrácen na „snositelnější“ dvouhodinovou verzi, přibližuje následující výrok jednoho z recenzentů: „Obecenstvo šlo domů ještě ztrmácenější než poprvé“, s. 29).

Navrhovaná klasifikace: výborně

V Českých Budějovicích 17. 5. 2021

.....
podpis oponenta bakalářské práce

Stupeň klasifikace:	výborně	velmi dobře	dobře	nevyhověl
---------------------	----------------	-------------	-------	-----------